

ΣΠΗΛΑΙΟ - ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ ΓΕΝΙΤΣΑΡΗ , ΣΕΤΤΑ- ΕΥΒΟΙΑ.

Από τους

ΑΡΓΥΡΗ ΑΡΓΥΡΙΑΔΗ ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΗ ΚΙΡΔΗ

Ο υπόγειος ποταμός Γενίτσαρη, βρίσκεται στο Ξεροβούνι στα βόρεια του Χωριού Κάτω Σέττα στην περιοχή Γενίτσαρη απ'όπου και τ'όνομά του, σε υψόμετρο 1200 μέτρων. Το 1985, ξεκίνησε ένα πρόγραμμα για την εξερεύνηση των σπηλαίων της Ανατολικής πλευράς του βουνού Δίρφη, από μέλη της Ελληνικής Σπηλαιολογικής Εταιρείας. Εώς τώρα έχουν εξερευνηθεί δεκάδες σπήλαια και βάραθρα στην περιοχή. Τον Ιούνιο του 1992 δυο μέλη της ΕΣΕ αναζητώντας νέα σπήλαια στην περιοχή και χωρίς να έχουν κάποιες πληροφορίες εντόπισαν την είσοδο του σπηλαίου.

Το σπήλαιο αναπτύσσεται στην περιοχή Ξεροβουνίου της Δίρφης που αποτελείται από Μεσοζωικούς ασβεστόλιθους. Το σπήλαιο είναι ένας από τους κεντρικούς αγωγούς στον οποίο συλλέγονται τα νερά του Ξεροβουνίου, πρόκειται δηλαδή για υπόγειο ποταμό. Παρατηρήσαμε πως 10 μέτρα χαμηλότερα από την είσοδο του σπηλαίου, υπάρχει πηγή που ακόμη και τους ζηρούς μήνες έχει νερό. Μετά από μεγάλες βροχοπτώσεις ή είσοδος του σπηλαίου γίνεται και αυτή πηγή (πηγή υπερπλήρωσης).

Υστερα από τον εντοπισμό της εισόδου του σπηλαίου τον Ιούνιο του 1992, ακολούθησε εξερεύνηση του πρώτου τμήματός του που είναι 30 μέτρα. Η οροφή του είναι γεμάτη από μικρούς Σταλακτίτες χρώματος καφέ. Το δάπεδο καλύπτεται με άφθονη λάσπη εκτός από ένα μεγάλο σχηματισμό γκουρ και μια σταλακτιτική κολώνα.

Στο τέλος του διαδρόμου υπάρχει λίμνη διαστάσεων 4Χ3 μέτρων όπου και δημιουργείται πνιγμένο από το νερό σιφώνι. Στα αριστερά αυτής υπάρχει ροή νερού η οποία ποικίλει ανάλογα με την εποχή. Το νερό ρέει μέσα από διακλάσεις σε χαμηλότερα επίπεδα και τροφοδοτεί την πηγή που υπάρχει κοντά στο σπήλαιο όπως προαναφέρθηκε.

Ακολούθησε αναγνωριστική σπηλαιοκατάδυση από μέλη της ομάδας. Η είσοδος στο σιφώνι γίνεται από μία μικρή τρύπα που μόλις χωράει να περάσει ένας δύτης με τις μουκάλες συνδεδεμένες στην πλάτη.

Αμέσως μετά ανοίγεται αίθουσα 4Χ4 μέτρων με μέγιστο βάθος 3 μέτρα. Υστερα από υποβρύχια πορεία 20 μέτρων(μήκος σιφωνιού) ανακαλύφθηκε μεγάλη αίθουσα με αέρα. Για λόγους ασφαλείας δεν συνεχίστηκε η εξερεύνηση του χερσαίου τμήματος. Αφού τοποθετήθηκε ο μίτος συλλέχθηκαν δείγματα νερού και αέρα, και οι σπηλαιοδύτες επέστρεψαν με μηδενική ορατότητα εξαιτίας της λάσπης που σηκώθηκε από τον βυθό του σιφωνιού με την κίνηση κατά την είσοδο τους. η θερμοκρασία του νερού είναι 8 βαθμοί κελσίου.

* Cave - Underground river Genitsari, Setta, Euboea.

** A.Argyriadis Caver Cave-Diver 4th Solonos Str. 174 55 Alimos Athens - Greece.

*** St. Kirdis Caver Cave-Diver 40th Chrisostomou Smirnis Str.17237 Imitos, Athens-Greece.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων του νερού έδειξαν ότι η σκληρότητα του είναι 10 βαθμοί και ότι είναι κατάλληλο για πόση με λίγα ίχνη αμωνίας που προέρχεται από περιτώματα ζώων, πιθανών νυχτερίδων. (χρειάζεται ίσως κάποια χλωρίωση). Ο δε αέρας ότι είναι αναπνεύσιμος.

Η τελική εξερεύνηση πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1993 και αυτό γιατί κατά τους χειμερινούς μήνες το σπήλαιο γίνεται επικίνδυνο λόγω των ισχυρών βροχοπτώσεων στην περιοχή. Η δε ροή του νερού μέσα στο σιφώνι γίνεται ισχυρή και λόγω του στενόματος στην αρχή του σιφωνιού δημιουργείτε το φαινόμενο "VENTOYRI".

Το χερσαίο τμήμα που αναπτύσσεται μετά τον σιφώνι αποτελείται από ένα κεντρικό αγωγό μήκους 100 μέτρων μέγιστου πλάτους 7 μέτρων και ύψους 5 μέτρων. Το σπήλαιο στη συνέχεια σχηματίζει μικρούς πολύπλοκους διαδρόμους όπου ανάμεσά τους σχηματίζονται 4

μ. πρξς λίμνες. Σε μία από αυτές εντοπίστηκε δεύτερο μικρό σιφώνι. Μετά από αναγνωριστική κατάδυση βρέθηκε συνέχειά του και συλλέχθηκαν δείγματα αέρα για ανάλυση της σύστασης του. Τα αποτελέσματα τους θα αποτελέσουν καθοριστικό παράγοντα για την συνέχιση της εξερεύνησής μας και θα δείξουν την καταλληλότητα ή όχι του αέρα.

Ο διάκοσμος του σπηλαίου είναι πολύ εντυπωσιακός με μικρούς και μεγάλους σταλακτίτες, κολόνες και εκπληκτικά γκουρ που αναπτύσσονται σχεδόν σε όλο το μήκος του σπηλαίου. Ο περισσότερος σταλακτιτικός διάκοσμος έχει χρώμα καφέ κίτρινο διότι το επιφανειακό κάλυμα του σπηλαίου είναι λεπτό και έτσι μεταφέρεται πολύς άργιλος προς το εσωτερικό του. Επίσης παρατηρήθηκε μαύρο πυριτικό υλικό που παρεμβάλλεται κατά διαστήματα με μορφή φακών στον ασβεστόλιθο. Το συνολικό μήκος των διαδρομών είναι 350 μέτρα μέχρι το δεύτερο σιφώνι.

Κατά την επιστροφή τους οι σπηλαιοδύτες είχαν να αντιμετωπίσουν την μηδενική ορατότητα που δημιουργήθηκε κατά την είσοδο τους στο σιφώνι. Το λεπτό αργιλικό ίζημα που υπάρχει τόσο στον πυθμένα της λίμνης όσο και στον βυθό του σιφωνιού αποτελεί το βασικότερο πρόβλημα για τον σπηλαιοδύτη σε συνδιασμό με το στένωμα κατά την είσοδο και έξοδο του από το σιφώνι. Κατά τα άλλα η εν λόγω σπηλαιοκατάδυση δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες τεχνικές δυσκολίες.

Τελειώνοντας θα θέλαμε να επισημάνουμε, ότι οι συνθήκες σπηλαιοκατάδυσης όσον αφορά την ορατότητα, είναι σχεδόν ίδιες με τις παραπάνω, στην κλειονότητα των Ελληνικών σιφωνιών, ανάγοντας αυτή την μορφή σπηλαιοκατάδυσης σαν μια από τις πιο δύσκολες και απαιτητικές όσον αφορά την ψυχολογία αλλά και την ετοιμότητα του δύτε.

Σύντομα θα ολοκληρωθεί και η εξερεύνηση χαρτογράφηση των τμημάτων πίσω από το δεύτερο σιφώνι.

Την ομάδα που εξερεύνησε, φωτογράφησε, χαρτογράφησε, βιντεοσκόπησε τον υπόγειο ποταμό αποτελούν: Οι Σπηλαιοδύτες Α. Αργυριάδης, Β. Καβαλιέρος, Σ. Κίρδης. Και οι Σπηλαιολόγοι Β. Γιαγκίνας, Χ. Γκάργκουλα, Ν. Γκιουζέλης, Ε. Δημητρακόπουλος, Γ. Κοντού, Θ. Κουφός, Ν. Σταματιάδης και Ν. Φιλιππούσης.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων του νερού έδειξαν ότι η σκληρότητα του είναι 10 βαθμοί και ότι είναι κατάλληλο για πόση με λίγα ίχνη αμωνίας που προέρχεται από περιτώματα ζώων, πιθανών νυχτερίδων. (χρειάζεται ίσως κάποια χλωρίωση). Ο δε αέρας ότι είναι αναπνεύσιμος.

Η τελική εξερεύνηση πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1993 και αυτό γιατί κατά τους χειμερινούς μήνες το σπήλαιο γίνεται επικίνδυνο λόγω των ισχυρών βροχοπτώσεων στην περιοχή. Η δε ροή του νερού μέσα στο σιφώνι γίνεται ισχυρή και λόγω του στενόμετος στην αρχή του σιφωνιού δημιουργείτε το φαινόμενο "VENTOYRI".

Το χερσαίο τμήμα που αναπτύσσεται μετά τον σιφώνι αποτελείται από ένα κεντρικό αγωγό μήκους 100 μέτρων μέγιστου πλάτους 7 μέτρων και ύψους 5 μέτρων. Το σπήλαιο στη συνέχεια σχηματίζει μικρούς πολύπλοκους διαδρόμους όπου ανάμεσά τους σχηματίζονται 4

μ. φρές λίμνες. Σε μία άπο αυτές εντοπίστηκε δεύτερο μικρό σιφώνι. Μετά από αναγνωριστική κατάδυση βρέθηκε συνέχεια του και συλλέχθηκαν δείγματα αέρα για ανάλυση της σύστασης του. Τα αποτελέσματα τους θα αποτελέσουν καθοριστικό παράγοντα για την συνέχιση της εξερεύνησής μας και θα δείξουν την καταλληλότητα ή όχι του αέρα.

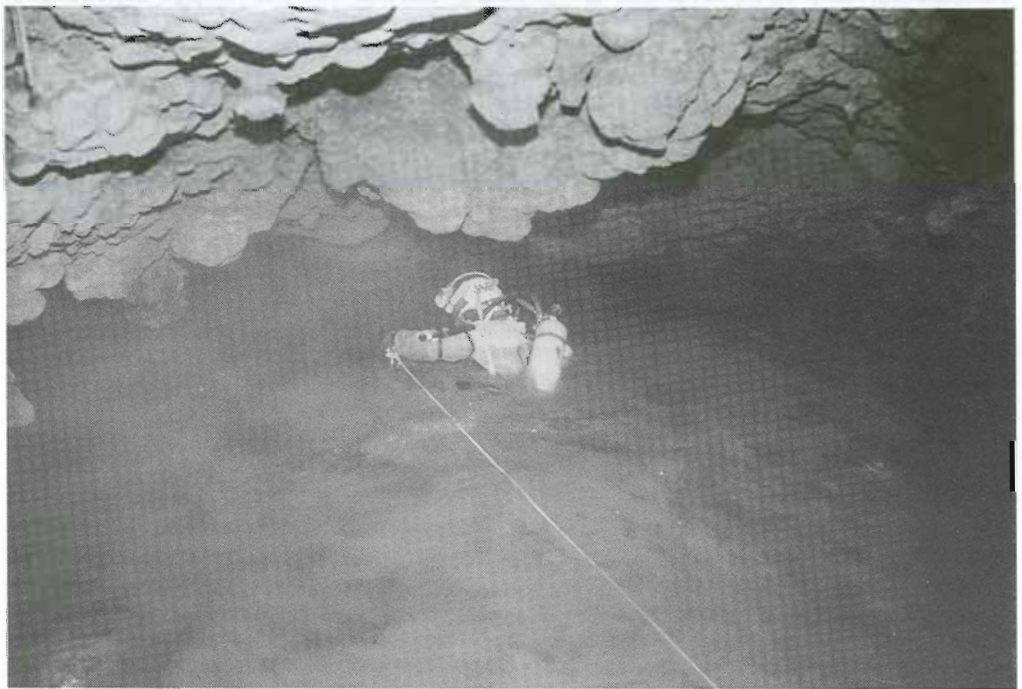
Ο διάκοσμος του σπηλαίου είναι πολύ εντυπωσιακός με μικρούς και μεγάλους σταλακτίτες, κολόνες και εκκληκτικά γκουρ που αναπτύσσονται σχεδόν σε όλο το μήκος του σπηλαίου. Ο περισσότερος σταλακτιτικός διάκοσμος έχει χρώμα καφέ κίτρινο διότι το επιφανειακό κάλυμα του σπηλαίου είναι λεπτό και έτσι μεταφέρεται πολύς άργιλος προς το εσωτερικό του. Επίσης παρατηρήθηκε μαύρο πυριτικό υλικό που παρεμβάλλεται κατά διαστήματα με μορφή φακών στον ασβεστόλιθο. Το συνολικό μήκος των διαδρομών είναι 350 μέτρα μέχρι το δεύτερο σιφώνι.

Κατά την επιστροφή τους οι σπηλαιοδύτες είχαν να αντιμετωπίσουν την μηδενική ορατότητα που δημιουργήθηκε κατά την είσοδο τους στο σιφώνι. Το λεπτό αργιλικό ίζημα που υπάρχει τόσο στον πυθμένα της λίμνης όσο και στον βυθό του σιφωνιού αποτελεί το βασικότερο πρόβλημα για τον σπηλαιοδύτη σε συνδιασμό με το στένωμα κατά την είσοδο και έξοδό του από το σιφώνι. Κατά τα άλλα η εν λόγω σπηλαιοκατάδυση δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες τεχνικές δυσκολίες.

Τελειώνοντας θα θέλαμε να επισημάνουμε, ότι οι συνθήκες σπηλαιοκατάδυσης όσον αφορά την ορατότητα, είναι σχεδόν ίδιες με τις παραπάνω, στην πλειονότητα των Ελληνικών σιφωνιών, ανάγοντας αυτή την μορφή σπηλαιοκατάδυσης σαν μια από τις πιο δύσκολες και απαιτητικές όσον αφορά την ψυχολογία αλλά και την ετοιμότητα του δύτε.

Σύντομα θα ολοκληρωθεί και η εξερεύνηση χαρτογράφηση των τμημάτων πίσω από το δεύτερο σιφώνι.

Την ομάδα που εξερεύνησε, φωτογράφησε, χαρτογράφησε, βιντεοσκόπησε τον υπόγειο ποταμό αποτελούν: Οι Σπηλαιοδύτες Α. Αργυριάδης, Β. Καβαλιέρος, Σ. Κίρδης. Και οι Σπηλαιολόγοι Β. Γιαγκίνας, Χ. Γκάργκουλα, Ν. Γκιουζέλης, Ε. Δημητρακόπουλος, Γ. Κοντού, Θ. Κουφός, Ν. Σταματιάδης και Ν. Φιλιππούσης.

Υπόγειος ποταμός Γενίτσαρη. Οι συνθήκες είναι άσχημες λόγω του ιζήματος του πυθμένα που σπκώνεται κατά την κίνηση των σπηλαιοδυτών.